

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ס י"ש מוקף לנתי שבת אמרי
ור' יהודה נמי אמרי לא אפר
ים שובג אפר מורד כדאמרין
אין לדין (בבא דף ס"ו) אם יש
בגון שהיה לו חולה
מאי טעמא דרבי יהו
לו חולה והבריא וברי
בר אדא אמר רב
יצחק בר אדא אמר
בשבת אסור לכריא
מותר לכריא מאי ט
והאי אינו ראוי לכוס
שהשוחט מותר בגון
יום מבשל אסור בגון
רב דימי מנהרדעא ה
בשבת מותר לכריא
דאי אפשר לכזית בש
שחיט אדעתא דחול
לחולה בשבת אסור ל
בשבילי: **מתני'** ¹⁶
ובקנה שחיטתו כשרה
שוחרטין יובכל שוחט
והמגירה והשינים והצי
גמ' השוחט דיעב
בשלמא כמגל יד
באידיך גיסא אלא צ
רמיניה ¹⁷יובכל שוחט
בין בקרומית של קנה
כאן במחובר לקרקע ¹⁸רבי
במחובר לקרקע ¹⁹רבי
עד כאן לא קא ממ
דיעבד אבל לכתחלה
כריי חייא ודיעבד אי
שוחרטין בין בתלוש בין
למעלה וצואר בהמה
למטה וצואר בהמה
ולא ר' חייא אי ר' חיי
לא אי רבי דיעבד נמי
ואפילו לכתחלה והו
להודיעך כחו דרבי
השוחט דיעבד אין
רבי ולא רבי חייא
לכתחלה אי רבי דר
רבי חייא ואפילו לכת
השוחט רבי היא קשיא
כאן במחובר מעיקרו
חיברו ומנא תימרא
מעיקרו לתלוש ולכסוף
במוכני שחיטתו
שחיטתו כשרה ²⁰לנעץ
שחיטתו כשרה ²¹היה
קנה עולה מאליו ושד

שמים לו חולה. מע"ש דפני
חסור מוקפה נמי ליכא דעו
בשבת משום חטוי דפיקות
הא אפי' נמודי חסור שבת
מבעוד יום אי הכי
דה דאסר כגון שהיה
הא דאמר רב אחא
ואמרי לה אמר רבי
רב השוחט לחולה
המבשל לחולה בשבת
עמא האי ראוי לכוס
אמר רב פפא פעמים
שהיה לו חולה מבדור
שקצין לו דלעת אמר
ולכתא השוחט לחולה
ב באומצא מ"ט כיון
יד בלא שחיטה כי קא
ה קא שחט המבשל
בריא גזירה שמא ירבה
השוחט במגל יד בצור
הכל שוחטין ולעולם
אין ^ה חוץ ממגל קצור
פורץ מפני שהם חונקין:
יד אין לכתחלה לא
ידלמא אתי למעבד
יד וקנה לכתחלה לא
יד בין בצור בין בזוכית
לא קשיא כאן בתלוש
רב ^ה כהנא השוחט
פוסל וד' חייא מכשיר
כשיר רבי חייא אלא
הא במאי אוקימתא
ולא לא דתניא ^ה בכל
יד במחובר ^ה בין שהסכין
ה למטה בין שהסכין
למעלה מני לא רבי
יד דיעבד אין לכתחלה
יד לא לעולם רבי חייא
יד דקמיפלגי בדיעבד
ואלא מתניתין דקתני
לכתחלה לא מני לא
יד רבי חייא אפילו
עבד נמי לא לעולם
יד ומתניתין דקתני
יד דרבי אדרבי לא קשיא
יד כאן בתלוש ולבסוף
דשני לן בין מחובר
יד מחובר דתניא ^ה השוחט
יד במחובר לקרקע
סכין בכותל ושחט בה
גזיר יוצא מן הכותל ^ה
יד בו שחיטתו פסולה
קשיין

מחומר: גב' דלמא אחי ל
ושמעין מהא דסכין פגומה
לשחוט זה לכתחלה דהא הכא
דנהיה גיסא גופה פגומה: ק
נפקא לן מייקח את המאכל
שחיתו בשרה לא מחומר

ה. כעין כל השמיטות: וכן
שולח ויבא: לעולם רבי ח
חומר מעיקרו. פוסל ואפילו
ז סבין בדומל. והולך והביא

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

מסורת הש"ס

(ב) ב"ק ח"א: (ג) [לעיל]
 (ד) ב"ק ח"א: [לעיל]
 (ה) [לעיל]
 (ו) [לעיל]
 (ז) [לעיל]
 (ח) [לעיל]
 (ט) [לעיל]
 (י) [לעיל]
 (יא) [לעיל]
 (יב) [לעיל]
 (יג) [לעיל]
 (יד) [לעיל]
 (טו) [לעיל]
 (טז) [לעיל]
 (יז) [לעיל]
 (יח) [לעיל]
 (יט) [לעיל]
 (כ) [לעיל]
 (כא) [לעיל]
 (כב) [לעיל]
 (כג) [לעיל]
 (כד) [לעיל]
 (כה) [לעיל]
 (כו) [לעיל]
 (כז) [לעיל]
 (כח) [לעיל]
 (כט) [לעיל]
 (ל) [לעיל]

גליון הש"ס

[illegible]

גהות מהר"ב
רנשבורג

ה'תש"ח כגון שקלן וכו'
 י' שדרך לקולן נחתיים
 וילת. מלת גדולות נחתי.
 רב קטנות כל"ל לעג"ד
 יין חידושי רש"א ושם
 מוכרת הי:

לעזר רש"י

וְשֵׁא [שׁוֹפֵא].
מִרָּה.
לְצִילֵא, חֲרֹמֶשׁ.
יִגְא, מִשׁוֹר.
רָר [טוֹרֵר]. כִּנְנָת.

שימה מקובצת

צור יוצא מן הכותל וא:
היה קנה עולה מאליו:
מקצה הוא ולא היתה
מדת לישוט בשבת:
מן הכשר ועוד שקצץ
המחבר: [ד] אלא
ותוך כמו מחבין את
לעצין: [ס] המשתחרה
עילין לא אסור אלא
ספת דוקא. גיב עי
כל הצלמים דף מה
א. ועיין תוס' שם דף
מ"ע ע"ב: